

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁתַּת תּוֹלְדוֹת

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יִדְוֹץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ה' - חלק ה'

קונטרס 125

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישאל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

From Rabbi Shimon Ben Yochai onwards, two thousand years of the days of Mashiach illuminated us, and from the Baal Shem Tov onward, we were illuminated by the Mashiach's revelation. (*She'erit Yisrael*

– Viladnik – *Sha'ar Habikshuv*, page 12, column 4)

The holiness of the Baal Shem Tov in studying the Zohar

It is beyond the power of common mortals to acquire even a fraction of a fraction of the Baal Shem Tov's knowledge and understanding of *Torat HaSod*. We may be able to understand at some low level what is written in the book *Pri Tzedek* (Parshat Vayigash, page 105, column 2): It is handed down from Rabbeinu the Baal Shem Tov, *ztz"l*, who taught Rav Dov Ber a lesson from the Kabbalah, and Rabbi Dov Ber explained the issue in the *p'shat* (simple meaning) as the truth. And the Baal Shem Tov said to him that if the *p'shat* is the truth, then there is no *chiyut* (vitality) in the words. And when he explained the *p'shat* with holy vitality, the room filled up with angels. For when the words of Hashem are spoken with *chiyut*, then every word uttered by Hashem becomes an angel. [See *Sefer Divrei Yisrael* (Moditz), *K'lalei Oraita* (page 12, column 4), where it is written: The story about the Baal Shem Tov and Rav Dov Ber is well known, regarding the passage in the book *Etz Hachaim*. It included several names of angels, and as soon as the Baal Shem Tov, *ztz"l*, read the passage, the whole room filled with light, and they saw and felt the angels what were mentioned.]

The Segulot that come with studying the Zohar:

A Segula for the Soul

The holy rabbi Pinchas of Koretz, *z"l*, wrote in his book *Imrei Pinchas* (page 140): A teacher must teach his students Zohar, since it is symbolic of eating from the Tree of Life, which can elevate the souls of his students. For whatever wisdom a rabbi imparts onto his disciples, with that he is nurturing their true souls." (and I have heard that this is the teaching from the time of the Baal Shem Tov, *ztz"l*) For the Zohar elevates and illuminates the soul of every individual in Israel, in a manner that enables him to

spread the light of his holy soul to others. The Baal Shem Tov, *ztz"l*, said: Regarding the three sacrificial offerings, the principle is just the opposite of what Chazal said: One does more, one does less, as long as in their hearts they focus on Hashem. **Reading from the Zohar elevates the soul**, one who regularly visits the mikvah purifies his body, and with regard to giving charity, Chazal said that if one promises to give a *Selah* in order for his son to live, he is praiseworthy, and he is completely righteous. For he is giving life to another. (Sefer Nativ HaRashi, in the name of "Mori", the tzaddik Rabbi Hillel of Paritch)

A Segula for Teshuva

And during these days [the month of Elul] one should increase acts of charity and his study of the Zohar, Tikkunim, and Tehillum. (Moreh B'Eitzba, 8, section 145)

Just reading the verses is beneficial

Learning the Zohar is more elevating than any other form of study, even if a person does not understand and makes mistakes when he is reading. And it is a great tikkun for the soul, since the entire Torah is written with Hashem's names, and in some places it takes on the form of stories, and a person who reads and understands the stories places his focus on the simple meaning behind the words. But the Zohar is a book of revealed secrets, and the reader knows they are secrets and hidden Torah knowledge, even though he cannot comprehend the deep concepts presented in brief language. (Moreh Eitzbah, chapter 44)

The Baal Shem Tov urges us to study Tikkunei HaZohar

• I write to you, my distinguished student, the *gaon* Rabbi Yaakov Yosef Hakohen, *n"y*, briefly, on this small piece of paper, so that you can keep it with you at all times. I have heard from my teacher and rabbi [the Baal Shem Tov], that **one should learn Tikkunim every day, all year long.**

• I will advise you, and may Hashem be with you, **every night right before you go to sleep, study one section of the holy Tikkunei HaZohar**, and then you will sleep well, with no fears. And Hashem, blessed be His name, will place in our hearts love and the holy of Heaven, amen, may it be His will. Yisrael, son of our teacher and rabbi, Rav Eliezer Baal Shem from Mezhbizh. (Keter Shem Tov)

When will Melech HaMashiach arrive?

And know that what is written in the letter sent by the Baal Shem Tov to his brother-in-law, the holy *gaon* Rabbi Avraham Gershon, *ztz"l*, which appeared in the book *Porat Yosef*. The Baal Shem Tov's soul ascended, and entered the Mashiach's chamber. He writes: "I asked Mashiach, 'When will you come, Master?' And he replied, 'By this you shall know: it will be a time when your teachings become publicized and revealed to the world, and your well-springs have overflowed to the outside. [It will be when] that which I have taught you - and that which you have perceived of your own efforts - becomes known, so that others, too, will be able to perform mystical unifications

and ascents of the soul like you. Then all the evil *klippas* will be destroyed, and it will be a time of grace and salvation."

And in the book *Degel Mechaneh Ephraim*, on page 32, there is an interpretation of the verse, "And Bnei Yisrael went out in triumph..." (Shemot, 14:8).

The commentary tells us, that Bnei Yisrael will be redeemed with *rish*

gali (raised heads) as is alluded to in the letter above. The letters of "rish gali" are the initials of Rabbi Shimon (rish), and *gali* tells us that the hidden Torah which he recorded will be revealed, and then exile of Bnei Yisrael will end. The letters of *rish* are also the initials of Rabbi Yisrael Baal Shem, and *gali* tells us that his well-springs of Torah will overflow, and then we will be taken out of exile.

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עפ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עפ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן יי בוא ו"ן בן יי ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי הית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדי פעלה והדרה על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויאריר ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

OR ISRAEL Gdoley Israel and tha Zohar

Rabbeinu Yisrael Meir HaCohen, the Chofetz Chaim

"There are no limitations on learning Zohar..." (Chofetz Chaim)

"And the tzaddik, the gaon, Rabbi Shlomo Bloch said in the name of his teacher the Chofetz Chaim, that regarding the study of the Sefer HaZohar there is no limitation whatsoever, for most of it is Midrashim. ond so the Chafetz Chaim used to urge everyone to study the holy Zohar every Shabbat, according to the *parasha* of that Shabbat. And he even encouraged the young unmarried men."

The Chida

"It is advisable to **set a time to study five pages of Zohar every day** and it is very beneficial, and a great *tikkun* for the soul, to illuminate and refine it, to repair it and remove all its thorns and negative character traits, and evil desires, and to merit Hashem's delight, and it is a cure and a *tikkun* for the souls transgressions and sins." (Moreh B'Etzbah, the Chida, section 40)

Rabbeinu Avraham Yeshaya Karelitz The Chazon Ish

"There is no *mussar* book among all the writings of Chazal, that is as elevating as the holy Zohar."

(Ma'asch Ish, by the holy gaon, the Chazon Ish, ztz"l)

Rabbi Shalom Sharaabi The Rashash

Rabbi Shalom Sharaabi wrote many important books about the wisdom of the Kabbalah. One of those books is called "*Kol Koreh*" – in which he wrote about the obligation to study the Zohar and Kabbalah in this generation. And there are numerous sources telling us that **not only is it permissible to study the *Torat Hasod*, the Zohar and the Kabbalah, but it is our obligation to study it.**

זְהוּ שְׁכַתוּב (ישעיה כח) וְאָמַר בַּיּוֹם
הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה וְגו'.
וְשִׂמְחַת הַנְּשֻׁמָּה בַּגּוֹף יִתֵּר
מִכֶּלֶם, עַל שִׁיחֵיו שְׁנֵיהֶם קָמִים
וְיָדְעוּ וְיִשְׁיגוּ אֶת בּוֹרְאֵם וְיִהְיֶה
מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה, וְזֶהוּ הַטּוֹב הַגָּנוּז
לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבֵא. זֶהוּ
שְׁכַתוּב וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן
אַבְרָהָם. אֵלֶּוּ הֵם תּוֹלְדוֹת
הַשְּׂמִיחָה וְהַשְּׂחֹק שֶׁיֵּהָא בְּעוֹלָם
בְּאוֹתוֹ זְמַן. בֶּן אַבְרָהָם - הִיא
הַנְּשֻׁמָּה הַזּוֹכָה לְכֶף וְלִהְיוֹת
שְׂלִימָה בְּמַעֲלָתָהּ. אַבְרָהָם הוֹלִיד
אֶת יִצְחָק - הַנְּשֻׁמָּה מוֹלִידָה
הַשְּׂמִיחָה וְהַשְּׂחֹק הַזֶּה בְּעוֹלָם.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי חֲמִיא, זֶה
שְׁשֻׁנֵינוּ שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לַעֲשׂוֹת סְעוּדָה לְצַדִּיקִים
לְעֵתִיד לְבֵא מַה הִיא? אָמַר לוֹ,
טָרַם הִלְכָתִי לְפָנֶי אוֹתָם
הַמְּלֹאכִים הַקְּדוֹשִׁים, בְּעָלִי
הַמִּשְׁנָה, כֶּף נִשְׁמַע לִי. כִּינן
שְׂשֻׁמָּתִי אֶת זֶה שְׂאָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר, הִתְיַשֵּׁב בְּלַבִּי. שְׂאָמַר
רַבִּי אֶלְעָזָר, סְעוּדַת הַצַּדִּיקִים
לְעֵתִיד לְבֵא כְמוֹ זֶה שְׁכַתוּב (שְׁמוֹת
כד) וַיְחַזְּרוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיֵּאכְלוּ
וַיִּשְׂתּוּ. וְזֶה הוּא שְׁשֻׁנֵינוּ נְזוּנִים.
וְאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּמִקּוֹם אֶחָד
שְׁשֻׁנֵינוּ נְהַנִּים, וּבְמִקּוֹם אַחֵר שְׁשֻׁנֵינוּ
נְזוּנִים. מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֵלֶּא כֶּף
אָמַר אָבִי, הַצַּדִּיקִים שְׂלֵא זְכוּ כֹל
כֶּף, נְהַנִּים מְאוֹתוֹ זֵיו, שְׂלֵא יִשְׁיגוּ
כֹל כֶּף. אָבִל הַצַּדִּיקִים שְׂזָכוּ,
נְזוּנִים עַד שִׁישְׁיגוּ הַשְּׂגָה שְׂלִמָה.
וְאִין אָכִילָה וְשִׂתְיָה אֵלֶּא זֵו, וְזוֹ
הִיא הַסְּעוּדָה וְהָאֲכִילָה. וּמִנֵּין
לָנוּ זֶה? מִמְּשָׁה, שְׁכַתוּב (שְׁמוֹת לד)
וַיְהִי שֵׁם עִם ה' אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לְחָם לֹא אָכַל
וּמַיִם לֹא שָׁתָה. מַה הַטַּעַם לְחָם
לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה? מִפְּנֵי שֶׁהִיא
נְזוּן מִסְּעוּדָה אַחֲרַת, מְאוֹתוֹ זֵיו
שְׂל צַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבֵא.

זְמִינִין אֵינוּן צַדִּיקִיא לְמַנְדַּע לִיה בְּלַבְּהוֹן,
וּכְדִין יִסְגִי סְכָלְתָנוּ בְּלַבְּהוֹן כְּאִילוּ חָזוּ
לִיה בְּעֵינָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב,
(ישעיה כח) וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא
אֱלֹהֵינוּ זֶה וְגו'.
וְשִׂמְחַת הַנְּשֻׁמָּה בַּגּוֹף יִתֵּר
מִכֶּלֶם, עַל שִׁיחֵיו שְׁנֵיהֶם
קָמִים וְיָדְעוּ וְיִשְׁיגוּ אֶת בּוֹרְאֵם
וְיִהְיֶה מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה, וְזֶהוּ
הַטּוֹב הַגָּנוּז לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד
לְבֵא. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית כח)
וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם,
אֵלֶּוּ הֵם תּוֹלְדוֹת הַשְּׂמִיחָה
וְהַשְּׂחֹק שֶׁיֵּהָא בְּעוֹלָם בְּאוֹתוֹ
זְמַן. בֶּן אַבְרָהָם, הִיא הַנְּשֻׁמָּה
הַזּוֹכָה לְכֶף וְלִהְיוֹת שְׂלִימָה
בְּמַעֲלָתָהּ. (בראשית כח) אַבְרָהָם
הוֹלִיד אֶת יִצְחָק, הַנְּשֻׁמָּה מוֹלִידָה
הַשְּׂמִיחָה וְהַשְּׂחֹק הַזֶּה בְּעוֹלָם.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי חֲמִיא, הָא
דְתַנִּינן דְעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לַעֲשׂוֹת סְעוּדָה לְצַדִּיקִים
לְעֵתִיד לְבֵא, מְאִי הִיא. אָמַר לִיה,
עַד לֹא אֲזַלִּית קָמִי אֵינוּן מְלֹאכִין
קַדִּישִׁין מְאִירִי מִתְנִיתִין כִּי שְׂמִיעַ לִי,
כִּינן דְשְׂמִיעִית הָא דְאָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר, אַתְּיַשְׁבֵּא בְּלַבִּיא, דְאָמַר
רַבִּי אֶלְעָזָר, סְעוּדַת הַצַּדִּיקִים
לְעֵתִיד לְבֵא, כְּהִיא דְכַתִּיב (שְׁמוֹת כד)
וַיְחַזְּרוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיֵּאכְלוּ
וַיִּשְׂתּוּ. וְזֶה הוּא דְתַנֵּן נִיזוּנִין.
וְאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּאַתֵּר חַד
תַּנִּינן נְהַנִּין, וּבְאַתֵּר אַחֲרָא
תַּנִּינן נִיזוּנִין, מְאִי בֵין הֵיא
לְהֵיא. אֵלֶּא הִכִּי אָמַר אָבוּי,
הַצַּדִּיקִים שְׂלֵא זְכוּ כֹל כֶּף
נְהַנִּין מְאוֹתוֹ זֵיו שְׂלֵא יִשְׁיגוּ
כֹל כֶּף, אָבִל הַצַּדִּיקִים שְׂזָכוּ
נְזוּנִין עַד שִׁישְׁיגוּ הַשְּׂגָה
שְׂלִמָה. וְאִין אָכִילָה וְשִׂתְיָה
אֵלֶּא זֵו וְזוֹ הִיא הַסְּעוּדָה
וְהָאֲכִילָה. וּמִנָּא לָן הָא, מִמְּשָׁה,
דְכַתִּיב, (שְׁמוֹת כד) וַיְהִי שֵׁם עִם
י' אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה
לְחָם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה.
מְאִי טַעַמָא לְחָם לֹא אָכַל
וּמַיִם לֹא שָׁתָה. מִפְּנֵי שֶׁהִיא
נְזוּן מִסְּעוּדָה אַחֲרַת מְאוֹתוֹ
זֵיו שְׂל מַעֲלָה, וּכְהִיא גְּוֹנָא
סְעוּדַתֵּן שְׂל צַדִּיקִים לְעֵתִיד
לְבֵא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, סְעוּדַת
הַצַּדִּיקִים לְעֵתִיד לְבֵא לְשִׂמְחָה
לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה? מִפְּנֵי
שֶׁהִיא נְזוּן מִסְּעוּדָה אַחֲרַת,
מְאוֹתוֹ זֵיו שְׂל צַדִּיקִים לְעֵתִיד
לְבֵא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, סְעוּדַת
הַצַּדִּיקִים לְעֵתִיד לְבֵא לְשִׂמְחָה
לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה? מִפְּנֵי
שֶׁהִיא נְזוּן מִסְּעוּדָה אַחֲרַת,
מְאוֹתוֹ זֵיו שְׂל צַדִּיקִים לְעֵתִיד
לְבֵא.

בְּשִׂמְחָתוֹ, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (תהלים לד) יִשְׁמְעוּ עֲנֻוִים וְיִשְׁמְחוּ. רב הונא אָמַר מִהֶכָּא, (תהלים ח) וְיִשְׁמְחוּ כָּל חוֹסֵי בְּךָ לְעוֹלָם יְרַנְּנוּ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הָאִי וְהָאִי אֵיתָא לְעֵתִיד לָבָא. וְתָאנָא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, יַזְן הַמְשׁוּמֵר בְּעַנְבֵי מִשְׁשֵׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, אֵלּוּ דְבָרִים עֲתִיקִים שְׁלֵא נִגְלוּ לְאָדָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, וְעֲתִידִים לְהִתְגַּלּוֹת לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לָבָא, וְזוֹ הִיא הַשְּׁתִיָּה וְאֶכִּילָה (וּשְׁתִּיה), וְדָאֵי דָא הִיא.

עֲנֻוִים וְיִשְׁמְחוּ. רב הונא אָמַר, מִכָּאן (שם ה) וְיִשְׁמְחוּ כָּל חוֹסֵי בְּךָ לְעוֹלָם יְרַנְּנוּ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, זֶה וְזֶה יִשְׁנֵם לְעֵתִיד לָבָא. וְלִמְדוּנֵי, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, יַזְן הַמְשׁוּמֵר בְּעַנְבֵי מִשְׁשֵׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית - אֵלּוּ דְבָרִים עֲתִיקִים שְׁלֵא נִגְלוּ לְאָדָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, וְעֲתִידִים לְהִתְגַּלּוֹת לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לָבָא, וְזוֹ הִיא הַשְּׁתִיָּה וְהָאֶכִּילָה, וְדָאֵי זֶה הִיא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּרַבִּי שְׁלוֹם, אִם כֵּן מַהוּ לְוִיתָן וּמַהוּ הַשּׁוֹר, דְּכְתִיב, כִּי בּוֹל הָרִים יִשְׂאוּ לוֹ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְהָאֵ כְתִיב, (ישעיה כז) בְּעֵת הַהִיא יִפְקֹד יי בְּחֶרְבּוֹ הַקָּשָׁה וְהַגְּדוֹלָה וְהַחֲזָקָה עַל לְוִיתָן נָחַשׁ נָחַשׁ בְּרִיחַ וְעַל לְוִיתָן נָחַשׁ עֲקָלְתוֹן וְהָרַג אֶת הַתַּנִּין אֲשֶׁר בֵּינָם, הָאֵ הֶכָּא תִּלְתָּא. אֵלָּא רִמְזוּ הוּא דְקָא רִמְזוּ עַל מַלְפוֹנוֹתָא. אָמַר רַבִּי תַנְחוּם לִית לְמִימַר עַל מַה דְאָמְרוּ רַבְּנֵן, וְדָאֵי כֶּף הִיא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּרַבִּי שְׁלוֹם, אִם כֵּן מַהוּ לְוִיתָן וּמַה הַשּׁוֹר, שְׁכַתוֹב (איוב מ) כִּי בּוֹל הָרִים יִשְׂאוּ לוֹ? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְהִנֵּה כְּתוּב (ישעיה כז) בְּעֵת הַהִיא יִפְקֹד ה' בְּחֶרְבּוֹ הַקָּשָׁה וְהַגְּדוֹלָה וְהַחֲזָקָה עַל לְוִיתָן נָחַשׁ בְּרִיחַ וְעַל לְוִיתָן נָחַשׁ עֲקָלְתוֹן וְהָרַג אֶת הַתַּנִּין אֲשֶׁר בֵּינָם. הִנֵּה כֵּן פָּאן שְׁלֹשָׁה. אֵלָּא רִמְזוּ הוּא שְׁרַמְזוּ עַל הַמַּלְכֵיכוֹת. אָמַר רַבִּי תַנְחוּם, אֵינן לומר עַל מַה שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְדָאֵי כֶּף זֶה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אָנָּא הוִינָא קַמִּיָּה דְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, וְשְׂאִילָנָא הָאִי מְלָה, אָמְרָנָא, הָאִי סְעוּדְתָא דְצַדִּיקָא לְעֵתִיד לָבָא אִי כֶּף הוּא, לָא אֲתִישְׁבָּא בְּלִבָּאֵי, דְהָא אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, סְעוּדַת הַצַּדִּיקִים לְעֵתִיד לָבָא כְּהָאֵ גְּוִוְנָא דְכְתִיב, (שמות כד) וַיַּחֲזוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ שְׁפִיר קָאֵמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכֶף הוּא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֲנִי הֵייתִי לִפְנֵי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְשְׂאִילָתִי עַל הַדְּבָר הַזֶּה. אָמְרָתִי, הַסְּעוּדָה הַזֹּאת שֶׁל הַצַּדִּיקִים לְעֵתִיד לָבָא הֵאֵם כֶּף הוּא? לֹא הִתִּישְׁבָּה בְּלִבִּי, שֶׁהִנֵּה אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, סְעוּדַת הַצַּדִּיקִים לְעֵתִיד לָבָא כְּמוֹ זֶה שְׁכַתוֹב (שמות כד) וַיַּחֲזוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, יִפָּה אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכֶף הוּא.

עוֹד אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, הָאִי מַהִימְנוֹתָא דְאָמְרוּ רַבְּנֵן לְרוּפָא דְעַלְמָא, דְזַמְיַנִּין אֵינוֹן בְּהָאִי סְעוּדְתָא דְלְוִיתָן וְהָהוּא תוֹרָא וְלִמְשִׁתִּי חֲמָרָא טַב דְאֲתַנְטֵר מִכַּד אֲתַבְרִי עַלְמָא, קָרָא אֲשַׁכְּחוּ וְדָרְשׁוּ, דְכְתִיב, (ויקרא כז) וַאֲכַלְתֶּם לַחֲמֶכֶם לְשׁוּבָע.

עוֹד אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, הָאֲמוּנָה הַזֹּאת שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ לְרַב הָעוֹלָם שְׁמֻזְמָנִים הֵם לְסְעוּדָה הַזֹּאת שֶׁל לְוִיתָן וְהַשּׁוֹר הַהוּא, וְלִשְׁתוֹת יַזְן טוֹב שְׁמֻשְׁמֵר מִכְּשִׁנְבְּרָא הָעוֹלָם, פְּסוּק מִצְאוּ וְדָרְשׁוּ, שְׁכַתוֹב (ויקרא כז) וַאֲכַלְתֶּם לַחֲמֶכֶם לְשׁוּבָע.

דְאָמַר רַבִּי זִירָא, כָּל מִינֵי פִיתוּי פִתְהַ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל לְהַחֲזִירָם לְמוּטָב, וְדָא הוּא יִתִיר מִבְּלָחוֹן, דְאָמַר לְהוּ וַאֲכַלְתֶּם לַחֲמֶכֶם לְשׁוּבָע.

שְׁאָמַר רַבִּי זִירָא, כָּל מִינֵי פִתוּי פִתְהַ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל לְהַחֲזִירָם לְמוּטָב, וְזֶה הוּא יוֹתֵר מִכָּל, שְׁאָמַר לְהֵם וַאֲכַלְתֶּם לַחֲמֶכֶם לְשׁוּבָע, וּבְקַלְלוֹת - וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׁבְּעוּ, וְזֶה קֶשֶׁה לְהֵם מִן

הכל. מה הטעם? שכתוב (שמות טו) מי יתן מותנו ביד ה' בארץ מצרים וגו'.

אמר רבי זירא, מלמד שמשום האכילה מסרו נפשם למות בידם. כיון שראה הקדוש ברוך הוא תאונתם, אמר להם: אם תשמעו לקול המצוות - ואכלתם לשבע, כדי להניח דעתם. כמו כן ראו רבותינו שהגלות נמשכת, הסתמכו על פסוקי התורה, ואמרו שעתידים לאכל ולשמח בסעודה גדולה שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות להם, ועל כן רב העולם סבלו את הגלות משום אותה הסעודה.

אמר רבי יוחנן, אין לנו לסתור את אמונת הכל, אלא לקיים אותה. שהרי התורה מעידה על זה שהרי אני יודעים את אמונת הצדיקים, והפסוק שלהם מה הוא? שכתוב (שיר א) נגילה ונשמחה בך, ולא באכילה. נזכירה דידך מנין. ואותה סעודה שמוזמנים אליה, יהיה לנו חלק להנות ממנה, וזו היא השמחה והשחוק. ואלה תולדות יצחק - שיצחקו הצדיקים לעתיד לבא. אברהם הוליד את יצחק - זכות הנשמה מוליד השחוק הזה והשמחה בעולם.

והי' יצחק בן ארבעים שנה. רבי בו בשם רבי יוסי פתח ואמר, (שיר א) 'שקני מנשיקות פיהו וגו', בכמה מעלות נברא העולם, ששינינו, אמר רבי אחא בר יעקב, כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמות שלו, חוץ ממנו, היו בשתוף. והאם אמר בך רבי אחא? חס ושלום! שהרי בדבר הזה תרבה המחלקת

ובקללות, (ויקרא כו) ואכלתם ולא תשבעו, ודא קשיא להו מבילהו. מאי טעמא, דכתיב, (שמות טו) מי יתן מותנו ביד ה' בארץ מצרים וגו'.

אמר רבי זירא, מלמד דמשום האכילה מסרו נפשם למות בידם. כיון שראה הקדוש ברוך הוא תאונתם, אמר להם, (ויקרא כו) אם תשמעו לקול המצוות, ואכלתם לשובע כדי להניח דעתם. כהאי גוונא חמו רבנן דגלותא אתמשה, אסתמכו על קראי דאורייתא ואמרו דזמינין למיכל ולמחדי בסעודתא רבה דזמין קדשא ברוך הוא למעבד להו, ועל דא רובא דעלמא סבלו גלותא בגין ההיא סעודתא.

אמר רבי יוחנן, לית לן לסתור מהימנותא דכלא אלא לקיימא ליה, דהא אורייתא אסהידת עלוי, דהא אנן ידעין מהימנותא דצדיקא וכסופא דלהון מאי היא, דכתיב, (שיר השירים א) נגילה ונשמחה בך, ולא באכילה. (שיר השירים א) נזכירה דידך מנין. והיא סעודתא דזמינין בה, יהא לן חולק למהני מנה וזו היא השמחה והשחוק. ואלה תולדות יצחק, שיצחקו הצדיקים לעתיד לבוא. אברהם הוליד את יצחק, זכות הנשמה מוליד השחוק הזה והשמחה בעולם.

ויהי יצחק בן ארבעים שנה. רבי בו בשם רבי יוסי פתח ואמר, (שיר השירים א) 'שקני מנשיקות פיהו וגו',

בכמה מעלות נברא העולם, דתנינן אמר רבי אחא בר יעקב, כל מה שברא קדשא ברוך הוא בעולמות שלו חוץ ממנו היו בשתוף. ומי אמר רבי אחא הכי, חס ושלום, דהא במלה דא יסגי פלוגתא בעלמא, דאי תימא הכי, המלאכים שהם נבראים רוח הקדש ממש, יאמר שיש שתוף בהם, הא כל אפייא דדהון ודידן שויין.

אמר רבי אבא, במלה דא יסגי פלוגתא בעלמא, דהא בעולם. שאם תאמר כן, המלאכים שהם נבראים רוח הקדש ממש, כל הפנים שלהם ושלנו שוים. אמר רבי אבא, בדבר הזה תרבה המחלקת בעולם, שהרי שינינו במשנתנו, שכל מה שעשה

הקדוש ברוך הוא - עשה כמו הגוף והנשמה. ואם תאמר שהרי אין למלאכים גוף - כן זה, אבל אינם יכולים לעשות מעשה עד שתשתתף עמם הנשמה הקדושה ההיא, שהיא סיוע שלמעלה. ובגונים הללו, כל מה שעושה, צריך את אותו סיוע שלמעלה ממנו.

אמר רבי יוסי, בשעה ההיא שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים, והנה סוף כל ^[הזרות] עמקים ^[עתיקים] ?הנה בארבעים, וגור הדין - (דברים כה) ארבעים יכנו לא יסוף. סוף הליכתם של ישראל במדבר בשנת הארבעים. ארבעים שנה קדם תחית הגוף ממתנת לו הנשמה בארץ ישראל. בשנת הארבעים יקומו הגופות מן העפר. בארבעים נכלא הגשם זהו שכתוב (בראשית ז) ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום, וכתוב ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח.

זמן גאלתם של ישראל בשנת הארבעים הוא, ובחמשים בא ישוב העולם, שהיא היוכל. החזרת הנשמה לגוף בשנת הארבעים שהמתנה לו בארץ ישראל. זהו שכתוב ויהי יצחק בן ארבעים שנה, שהמתין לגוף. בקורתו את רבקה - בהכנסתה בגוף המזמן לו. באותה שעה בהכנסתה בו, אין תאונתם וכסופם אלא להנות מזיו השכינה ולזון מזינה. זהו שכתוב (שיר א) ישקני מנשיקות פיהו. אמר רבי אבא, ישקני - יפרנסני. שאין פרנסתם אלא

הנן במתניתין דידן, דכל דעבד קדשא בריך הוא, עבד בגון גופא ונשמתא, ואי תימא דהא לית גופא למלאכים, כל כן. אבל לית אינון זקלין למעבד עבדתא, עד שישפתהו בהו והיא נשמתא קדישא, דהיא סיועא דלעילא, ובהאי גוויי כל מאי דעבד אצטרף ליההוא סיועא דלעילא מניה.

אמר רבי יוסי, בההיא שעתא דזמין קדשא בריך הוא לאחיא מתא, והא סופא כל (ס"א עקתי), עמיקין (ס"א עתיקין) בארבעים להוי. וגור קיים, (דברים כה) ארבעים יכנו לא יוסוף. סוף הליכתם של ישראל במדבר בשנת הארבעים. ארבעים שנה קודם תחית הגוף, ממתנת לו הנשמה בארץ ישראל. בשנת הארבעים יקומו הגופות מעפרא. בארבעים נכלא הגשם, הדא הוא דכתיב, (בראשית ז) ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום, וכתוב (בראשית ז) ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח.

זמן גאולתם של ישראל, בשנת הארבעים הוא. ובחמשים אתא ישוב עלמא, דהיא היוכל. החזרת הנשמה לגוף, בשנת הארבעים, שהמתנה לו בארץ ישראל. הדא הוא דכתיב ויהי יצחק בן ארבעים שנה, שהמתין לגוף.

בקורתו את רבקה, בהכנסתה בגוף המזמן לו. באותה שעה בהכנסתה בו, אין תאונתם וכסופם אלא ליהנות מזיו השכינה ולזון מזינה, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו. אמר רבי אבא, ישקני יפרנסני, שאין פרנסתן אלא ליהנות ולזון מזינה של מעלה. אמר רבי יוסי סופיה דקרא מוכח דכתיב, (שיר השירים א) כי טובים דודיך מין.

בת בתואל בת בתו של אל. רב הונא אמר, לא כן הוא, ואנא הוית בכרבי הים ושמענא דהו קראן ליההוא

להנות ולזון מזינה של מעלה. אמר רבי יוסי, סוף הפסוק מוכיח, שכתוב כי טובים דודיך מין. בת בתואל - בת בתו של אל. רב הונא אמר, לא כן הוא. ואני הייתי בכרבי הים ושמעתי שהיו קוראים לאותו העצם שעל השדרה, אותו שנשאר בקבר מכל הגוף - בתואל הארמי. שאלתי

עליו. אמרו שהוא פראש [דוקה]
הנחש, שהוא רמאי, ואותו
העצם הוא רמאי מכל שאר
העצמות.

ש'מדרנו, אמר רבי שמעון, למה
נשאר בקיום אותו העצם יותר
מכל שאר העצמות? משום
שהוא רמאי, ואינו סובל טעם
של המזון של בני האדם כמו
שאר העצמות, ומשום כך הוא
חזק מכל העצמות, והוא יהיה
העקר שהגוף נבנה ממנו. זהו
שכתוב בתתואל הארמי.

ו'מדרנו, אמר רבי שמעון, הוא
רמאי ומעולם רמאי, ושכן יצר
הרע שהוא רמאי. זהו שכתוב
בתתואל הארמי - עצם רמאי.
מפדן ארם - מצמד רמאים, כמו
ששנינו פדנא דתורא, שהוא
צמד. אחות לבן - אחות יצר
הרע הארמי. כמו ששנינו,
בתחלה שהיה מגול בחטאות
בזה העולם נקרא לוט. לעתיד
לבא שלא יהא מגול כמו
בראשונה, כמי שרוחץ ומטביל
את טמאתו, קוראים לו לבן. על
כל פנים אין יצר הרע בטל מן
העולם.

בא שמע שפך אנו בארנו
בבריתא. שתי בנות לוט, שהן
שני כחות הגוף המעוררות את
יצר הרע, עכשו שאינו כל כך
מגול ונטבל מלכלוכו נקרא לבן,
ואותן שתי בנות אינן בטלות
ממש. זהו שכתוב (בראשית טז)

וילבן שתי בנות.

אמר רבי יוסי, כך הוא. שם
כתוב בכירה וצעירה, וכאן כתוב
גדולה וקטנה. אמר רבי יוסי,
אבל אינן בכח לעשות רע
ולהתעורר ליצר הרע כמתחלה,
משמע שכתוב שם הגדולה לאה,

שלאה מכחה ומרשעתה. ושם הקטנה רחל, שאין בה כח המתעורר, כמו שגאמר (ישעיה ב) וכרחל
לפני גוזזיה נאלמה.

גרמא דשדירה, ההוא דאשתאר בקברא מכל גופא,
בתואל רמאה. שאלית עליה, אמרו דהוא פרישא (רמאי)
דחויא, דאיהו רמאה, וזהו גרמא הוא רמאה מכל
שאר גרמי.

דתאנא אמר רבי שמעון, ההוא גרמא למה אשתאר
בקיומא יתיר מכל שאר גרמי. משום דאיהו
רמאה. ולית סביל טעמא דמזונא דבני נשא כשאר
גרמי, ובגניי כך הוא תקיף מכל גרמי והוא ליהוי עקרא
דגופא אתבני מניה. הדא הוא דכתיב בתתואל
הארמי.

ו'תאנא אמר רבי שמעון, הוא רמאי ומעולם רמאי,
ושכן יצר הרע דאיהו רמאי. הדא הוא דכתיב
בתתואל הארמי גרמא רמאה. מפדן ארם, מצמד
רמאין, כדתנן פדנא דתורא שהוא צמד. אחות לבן,
אחות יצר הרע הארמי, כדתנן, בתחלה שהיה מגול
בחטאות בזה העולם נקרא לוט. לעתיד לבא שלא יהא
מגול כדבבן דמיתא, כמאן דסחי ומטביל מסאבותיה,
קראן ליה לבן. על כל פנים אין יצר הרע בטל מן
העולם.

תא שמע, דהכי אנו אוקימנא במתניתא. שתי בנות לוט
שהן שתי כחות הגוף המעוררות ליצר הרע, עכשו
שאינו מגול כל כך ונטבל מלכלוכו נקרא לבן, ואותן
שתי בנות אינן בטלות ממש, הדא הוא דכתיב, (בראשית
טז) וילבן שתי בנות.

אמר רבי יוסי כך הוא, תמן כתיב בכירה וצעירה והכא
כתיב גדולה וקטנה. אמר רבי יוסי, אבל אינן
בכח לעשות רע ולהתעורר ליצר הרע כמתחלה. משמע
דכתיב שם הגדולה לאה, שלאה מכחה ומרשעתה.
ושם הקטנה רחל, שאין בה כח המתעורר, כמה דאת
אמר, (ישעיה נג) וכרחל לפני גוזזיה נאלמה.

שלאה מכחה ומרשעתה. ושם הקטנה רחל, שאין בה כח המתעורר, כמו שגאמר (ישעיה ב) וכרחל
לפני גוזזיה נאלמה.

אמר רב הונא, זה יצור הרע, ושפתי בנותיו מתחלפות מכמות שהיו בראשונה. בתחלה לוט, מקלל מגול. עכשיו לבן, מלוכנ, מלוכנ, שאינו מקלל ומגול ובגודלו כבראשונה. בתחלה שפתי בנותיו חזקות, כל אחת ואחת בכחה, ועכשיו שם הגדולה לאה - לאה בלא כח, לאה בלא חזק, לאה ממעשיה הראשונים. ושם הקטנה רחל, כדקאמרן, ולא כמות שהיו בראשונה.

אמר רב אחא בר יצחק, בא ראה מה פתוב, ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו פי עקרה היא. אמר רבי אחא, מפני מה היא עקרה? מפני שיצור הרע אינו נמצא בכח בעולם, ועל כן אין נמצא פריה ורבייה זולתי בתפלה. ומה פתוב? ויעתר לו ה' ופתר רבקה אשתו. כיון שמתעורר יצור הרע, נמצא פריה ורבייה.

אמר רבי יוסי, אם כן, מה הפרש בין העולם הזה לאותו זמן? ועוד, שהנה הפתוב אמר שהקדוש ברוך הוא עשה. אמר רבי אחא, כן הוא, שהקדוש ברוך הוא העיר אותו לענין שהוא שצריך לזוג, ולא לכל שעה, שיהיה תמיד עם אדם כמו פעת, שהוא נמצא תמיד וחוטאים בו בני אדם, אלא לאותו זוג לבדו. וההתעוררות היא תהיה התעוררות של הקדוש ברוך הוא. זהו שפתוב (יחזקאל לו) והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר. אמר רבי יהודה, לב להוציא בשר, ולא לזכר אחר.

רבי יצחק ברבי יוסי היה בא מקפוטקיא ללוד. פגע בו רבי יהודה. אמר רבי יצחק, תאמר דחבירנא חפמי מתניתא אתערו להאי עניינא, דיצור הרע יתנשי מן עלמא בר ההיא שענתא לזיווגא. אמר ליה, חייך הכי אצטריך יצור הרע לעולם כמטרא לעולם, דאלמלא יצור הרע, חדוותא דשמעתא לא

ממתחלפות בנותיו, וישפתי בנותיו, ומתחלפות מכמות שהיו בראשונה. בתחלה לוט, מקלל מגול. עכשיו לבן, מלוכנ, מלוכנ, שאינו מקלל ומגול ובגודלו כבראשונה. בתחלה שפתי בנותיו חזקות כל אחת ואחת בכחה, ועכשיו שם הגדולה לאה, לאה בלא כח, לאה בלא חזק, לאה ממעשיה הראשונים. ושם הקטנה רחל, כדקאמרן, ולא כמות שהיו בראשונה.

אמר רבי אחא בר יצחק, תא חזי, מה כתיב, ויעתר יצחק לז' לנכח אשתו פי עקרה היא. אמר רבי אחא מפני מה היא עקרה, מפני שיצור הרע אינו נמצא בכחו בעולם, ועל כן אין נמצא פריה ורבייה זולתי בתפלה, מה כתיב, ויעתר לו ה' ופתר רבקה אשתו. כיון שמתעורר יצור הרע, נמצא פריה ורבייה.

אמר רבי יוסי, אם כן מה הפרש בין העולם הזה לאותו הזמן, ועוד דהא קרא קאמר דקדשא בריה הוא עכיד. אמר רבי אחא, כן הוא, דקדשא בריה הוא אתער ליה לההוא עניינא דצריך לזיווגא, ולא לכל שענתא דיהא תדיר עם בר נש כמו כען, דאיהו אשתבח תדיר וחסאן ביה בני נשא, אלא לההוא זיווגא בלחודו, ואתערותא היא, אתערותא דקדשא בריה הוא ליהויה, דהא הוא דכתיב, (יחזקאל לו) והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר. מהו לב בשר. אמר רבי יהודה, לב להוציא בשר ולא לזכר אחר.

רבי יצחק ברבי יוסי היה אתי מקפוטקיא ללוד, פגע ביה רבי יהודה. אמר ליה רבי יצחק, תאמר דחבירנא חפמי מתניתא אתערו להאי עניינא, דיצור הרע יתנשי מן עלמא בר ההיא שענתא לזיווגא. אמר ליה, חייך הכי אצטריך יצור הרע לעולם כמטרא לעולם, דאלמלא יצור הרע, חדוותא דשמעתא לא

מקפוטקיא ללוד. פגע בו רבי יהודה. אמר רבי יצחק, תאמר דחבירנא חפמי מתניתא אתערו להאי עניינא, דיצור הרע יתנשי מן העולם, פרט לאותה שעת הזיווג. אמר לו, חייך, כן צריך יצור הרע לעולם כגשם לעולם. שאלמלא יצור הרע, חדות השמועה לא תהיה, אבל לא

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וְלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׂעִרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֵיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בס"ד, אור הגנוז לצדיקים, דיקה לו ותברך בתחומים!

בואו וטלו חלק בהפצת הזוהר הקדוש
 חובבים ארוקי ידיד? ארוניק אמר אבי מצור? אמתר?
 אמח ביום רבואדתי? וכדומה..

סט זוהר היומי 6 חלקים
 בכריכה קשה

ספר הזוהר היומי

מחולק ל-354 ימות השנה

מסד א תשנ"ו - תשנ"ז
 מסד: בראשית
 בראשית - מסן

מסד א תשנ"ו - תשנ"ז
 מסד: בראשית
 בראשית - מסן

זה משהו משהו!!!
 וואו!!! נקנו חזש מלא ישן?
 קדינן לזה חנינו 111

בדא יפקון מן גליתא!
 בלמוד הזוהר הקדוש,
 ובוא את הנאקד!
 בפרט למוד חכמת האמת, הוא למוד התפלה,
 והוא ר' אש לכל התקונים. כמו שאמר רבי
 שמעון בן יוחאי ז"ל, בפה מלא. דביה ופקון
 ישראל מקלותא, בנכות למוד התפלה יצאו
 ישראל מן הגלות. (ספר זכך צ"ט"א)
 רבי שמעון בן יוחאי הוא המליץ 'שר שגנו
 בשמים לתרים טובים ומתוקים ומתקנים!! האם
 ל א כדאי ללמ' ד זול"ק רק יהיה לנו המליץ
 'שר כזה'?

גדולי ישראל והזוהר

וואו ! !
 תנו לי מהר את כל
 הספרים לפני שיגמרו

תצקלי, האם ראית את
 הספרים החדשים מה
 שגדולי ישראל אומרים לנו
 ומחייבים אתנו ללמד זוהר
 הקדוש?

פסובן שמערל, בודאיוו מה השאלהו
 ספרים ופלאים פאלה עוד אף פעם
 לא ראיתיוו!

ראו נא ראו מה גדולי ישראל
 אומרים על גדל מעלת והויב למוד
 הזוהר!!

תכל לי לא נשאר.

כל הספרים שלי מלאים עם מאקרוס מן הזוהר הקדוש!

נערך ע"י מכון
 "באר החיים-השרבון
 לבידמו"ק ומשק"ו"
 לתנועת מעריצות
 ביהמ"ק-בגל.
 02-9924486

בכות למוד ספר הזוהר יצאו מן הגלות ברחמיים. גינו דעתידו
 ישראל למטעם מאלנא דתי, דאיהו האי ספר הזוהר, ופקון ביה מן
 גליתא ברחמי. ורעא מתיקנא פגשת נשא דף סכדו!
 [תרגום ללשון הפקש]:
 משום שעתידים וישראל לטעם מאלין החיים שהוא ספר הזוהר הזה, על דו
 יצאו מן הגלות ברחמיים.

האם אתה יודע מה שפסקו הבית דין בשנת
 תרפ"א אומרים - שבלימוד הזוהר הקדוש לא
 יהיו לא ותומים ולא אלמנות חזיו?
 ודיקה לנו שפע ברכה והצלחה בכל הענינים!!!

הזדעקת? שעה למוד ד'ר בשפת שנה אלף
 שנים למוד הנגלה!!! (כו איש חי)